

[Annelise Gotfredsen]

måske er reglerne ikke klare nok, og jeg vil, som en tidligere ordfører, give ydtryk for vigtigheden af, at vor lovgivning er i overensstemmelse med udlandets.

Jeg vil spørge ministeren: vil der ikke blive tale om en ubehagelig penge- og tidrøvende administration, såfremt et produkt skal anmeldes og godkendes både her og i udlandet og ved eksport, også når det har været produceret her i landet, inden den 1. april 1980? Og vil det ikke være urimeligt penge- og tidsspilde at opretholde lovens krav om anmeldelse og godkendelse af produkter og stoffer, der er prøvet og godkendt i udlandet under seriøse omstændigheder?

Jeg skal heller ikke nægte, at de mange bemyndigelser, som denne lovgivning vrimler med, ikke ligefrem er det konservative folkepartis livret. Jeg skal ikke gå i detaljer. Nu er denne lovgivning mere egnet til en indgående behandling i udvalget, og dér må det kunne klarlægges, om nogle af disse mange bemyndigelser lige så vel kan udmøntes i en konkret lovregel, ligesom det vil være hensigtsmæssigt, på linje med andre miljølove, at lade beslutninger i henhold til bemyndigelserne forelægges udvalget.

Lovforslaget har i sine bemærkninger påpeget de særlige vanskeligheder, der kan opstå ved afgrænsning over for arbejdsmiljøloven, og til hvis løsning der agtes nedsat et udvalg med repræsentanter for arbejdsministeriet og miljøministeriet. Det er givet, at disse regler kan gribe ind på hinandens områder, og det må være en absolut nødvendighed at hindre dobbeltdækning, men risikoen for, at administrationen skal svulme op, er overhængende. Lovforslaget er i sig selv meget mandskabskrævende, og sporene skræmmer. Ved miljølovens indførelse beskæftigedes ca. 60 mand. Der er i dag over 200. Man kan have sine bekymringer om, hvad denne lovgivning efterhånden vil svulme op til.

Må jeg sige om ankenævnets sammensætning, at det er beklageligt, at ingen af handelsfolk har fundet vej hertil.

Jeg vil endelig understrege, at det er i god overensstemmelse med den konservative tradition at hæge om vor natur og vore omgivelser. Vi har da også deltaget i vedtagelsen af de tidligere miljølove og har haft god og positiv indflydelse på disse. Der er mange spørgsmål og løse ender i dette lovforslag.

Jeg vil håbe, at vi under udvalgsarbejdet vil få skabt klarhed over disse og få foretaget nødvendige ændringer, så vi også kan stemme for denne lovgivning.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Centrum-demokraterne er ligesom de øvrige ordførere enige i intentionerne bag lovforslaget om kemiske stoffer og produkter, og vi har ingen indvendinger mod de bestræbelser, der gøres for at beskytte mennesker og det omgivende miljø mod de kemiske stoffer og produkter, som er en nødvendighed i det moderne industrisamfund. Det er om at finde en balance mellem den nødvendige udvikling af industrien og beskyttelsen af miljøet.

Med ikrafttræden af denne lov bortfalder den hidtidige giftlov og bekæmpelsesmiddel-loven, hvorved vi mener der sker en forenkling og en klargøring, som vi ganske kan tilslutte os.

Vi har dog til lovforslaget nogle kommentarer og én generel indvending. Den generelle indvending går på de mange bemyndigelser, som også tidligere nævnt heroppefra, til ministeren, der er i lovforslagets paragraffer. Vi ser gerne, at der gennem udvalgsarbejdet bliver indført ændringer her, således at nogle af disse bemyndigelser falder bort og sagerne i stedet forelægges for udvalget. Det drejer sig her især om kapitel 4, § 20, og ligeledes kapitel 5, § 29.

I § 12, stk. 3, 2. kapitel, foreslås, at stoffer tidligst må sælges eller importeres 1 måned efter, at anmeldelsen er modtaget. Vi ser da meget gerne, i modsætning til de konservative, at denne periode forlænges til 3 måneder, som det er gældende i Frankrig med samme sager. Dette for at give tid til undersøgelser og sagsbehandling. Det understreges i øvrigt yderligere af bestemmelserne i § 41, kapitel 8.

Angående kapitel 8, § 39, vil jeg gerne spørge ministeren, hvorfor en importør, forhandler eller producent af kemiske produkter eller stoffer skal oplyse om økonomi og regnskabsmæssige forhold, og hvilken betydning det har for administrationen af loven i øvrigt, samt hvorfor unndladelse heraf medfører straf.

Ifølge kapitel 10, § 49, skal man kunne lade foretage undersøgelser uden retskendelse, og det kan vi ikke medvirke til. Det er det